ÇOCUK
HAFTASI
EN İYİ ÇOCUK MECMUASI
BU SAYIDA·
Sefiller ve
V. Hügo
Sayı:
39
75
Krs.

NASREDDİN HOCANIN TORUNU

HIZIR

DENİZALTI ÜLKESİNDE

Yazan: H.F. VEREL Çizen: YILMAZ KARAÇA

KITIR'IN ODAŞINA GİREN KUŞ ADAMLAR ONU BİR ÇUVALA KOYUP KAÇIRIRLAR.

19

FAKAT TAM SARAYDAN ÇIKTIKLARINDA ASKERLERDEN BİRİ ONLARI GÖRÜR..

KITIR'IN KAÇIRILDIĞINI DUYAN İSUSU, BUNU BAHANE EDİP DENİZALTI KUŞADAMLARININ ÜLKESİNE SALDIRMAK ÜZERE ORDUSUNU TOPLAR.... BÜYÜK SAVAŞ BAŞLAYACAKTIR...

DİĞER TARAFTA İSE, KITIR'I KRAL MİLTU'NUN KARŞISINA GETİRİRLER...

DEVAMI VAR..

SEFİLLER ve V. HÜGO

"SEFİLLER" ROMANINDA İNSAN HÜRRİYETİNİ VE HAKLARINI MÜDAFAA EDEN ÜNLÜ FRANSIZ YAZARI VE ŞAİRİ VİKTOR HUGO, BUNDAN 73 YIL ÖNCE ÖLMÜŞ VE CENAZE TÖRENİ, KRALLARIN CENAZELERİNDE BİLE GÖRÜLMEYEN BİR İHTİŞAMLA YAPILMIŞTI.

1802 yılında doğan «Victor Marie Hugo» 19. Asır Fransız edebiyatının dünya ölçüsünde ünlü bir yazarı ve şairidir. Besançon'da doğan Hugo, Napoelon zamanında İtalya ve İspanya harplerinde bulunmuş bir generalin oğludur. Daha çocuk sayılacak bir yaştayken bir edebiyat mükâfatı kazandı, 20 yaşında ilk şiir kitabını yaydı.

Birbiri üstüne büyük başarılar gösteren, şiir, roman ve piyes neşreden Hugo, 39 yaşındayken Fransaz Akademisinin âyan âzalığına seçildi, daima insan hürriyetini ve insan haklarını müdafaa etti. Fransa'da Napolyon imparatorluk ilân edince memleketinden uzaklaştı ve 19 yıl adalarda yaşadı, Fransa tekrar Cumhuriyete kavuşunca vatanına döndü.

Büyük bir insan ve edip olan Hugo'nun eserlerinden bir çoğu bütün dünya dillerine, bu arada türkçeye de çevrilmiştir. 1885'te ölen Victor Hugo'nun cenaze töreni kralların cenazelerinde bile görülmemiş bir ihtişam içinde yapıldı..

Hugo'nun 51 cilt tutan eserlerinin arasında bulunan «Sefiller» romanı dilimize de çevrilmiştir. Yazarına büyük bir ün sağlayan bu eserde insanların sosyal hayatlarındaki düzensizlikler, haksızlıklar, sefaletler ve bu arada insanların özel yapılarında bulunan tabii duygular göze çarpmaktadır.

Bu romandaki kahraman Jan Valjan adında iyi kalbli bir insandır. Talih onun alnına kötü yazılar yazmıştır. Jan Valjan kızkardeşinin aç olan çocuklarını nasıl doyuracağını bilemiyor Parası yok, aynı zamanda gururlu bir insan. El açıp dilenebilirdi ama bunu yapamıyor, bir kilo ekmek çalıyor. Yeğenlerine götürmek istiyor.

İşte Jan Valjan'ın suçu budur. Onu hırsız olarak yakalıyor ve küreğe mahkûm ediyorlar. Zincirlerle bağlanarak bir forsa olup kürek çekmeğe mahkûm edilenler içinde Jan Valjan haksızlıklara karşı mücadele ediyor. Burada insan duygularının bütün incelikleri işlenmiştir.

Jan Valjan'ın etrafında haksızlığa uğramış zavallı bir kadın, bir zavallı çocuk, Parisli bir çapkın, polis gibi insanlar da var. Cemiyetin aşağılık gördüğü Jan Valjan serbest kalınca hangi kapıya başvuracağını bilemiyor. Iyi kalpli bir papas ona yiyecek ve yatacak yer veriyor. Çocukların bir hayvan gibi taşladıkları adam, papazın evinden bir çift şamdan çalıyor. Papaz bunun farkına varıyor, fakat olgun bir insan gibi davranıyor, bu suretle Jan Valjan'ı tekrar insanlığa, insanları sevmeğe ve cemiyet içindeki her ferdin ötekiler kadar kötü olmadığına inandırmağa çalışıyor.

İnsan duygularının işlendiği bu güzel roman Hugo'ya ün sağlayan büyük eserlerindendir ve dünya şaheserleri arasında yer almıştır.

CENGİZ HAN'IN HAZİNESİ

YAZAN:
APTULLAH ZİYA
KOZANOĞLU

— 19 —

— Daha kırk yaşına gelinceye kadar Cengiz Han'ın adı, Temuçin ve anasının, babasının, soyu sopu avul sınırlarını aşamamıştı. Her büyük hakana Türk ilinde, Oğuz Han dölünden olmayı yakıştırırlar.

Fakat Gültekin ve Bilge Han babalarının, adı ile yetindiler. Oğuz Han dölünden geldiklerini ileri sürmediler.

Margarit şaşkınlığı hâlâ geçmemiş kurt ve adam heykellerinin çevresinde birbir dolaşıyor, her heykeli kucaklıyor, sevinç çığlıkları atıyordu.

— Bu kurt heykelleri ne oluyor? diye sordu. Eski Romalıların anıtlarında da kurt heykelleri var?

— Türkler kendilerini Ergenekondan kurtaran Asena'ya yol gösteren kurdu tötem (1) yapmışlardır.

— Bu heykelleri, bu anıtı yapan ulusun çok büyük bir tarihi olması gerek.

Kaan:

— Böyle büyük komutanlar hep Türkler arasından çıkar! diye övündü.

Fakat Margarit:

— Bu yazıları okusanıza! diye sorunca, erken övündüğünü sezdi.

Utancından yüzü kıpkırmızı oldu:

— Sen okusana Çakır, diye işi başından atmak istedi.

Çakır:

— Ben çok uğraştım, sökemedim, dedi.

Margarit:

— Türkçe değil mi? diye sordu.

Heykellerin arasından, kağnı tekerleği gibi gıcırdayan bir ses duyuldu:

— Türkçe amma, bu kendini bilmez, dedesini tanımaz sersemlerin okuyabileceği türkçeden değil!

Sesin geldiği yana döndüler.

Margarit korkunç bir çığlık atarak Kaan'ın boynuna sarıldı:

— Aman büyük Meryem, bu cadı nerden çıktı?!

Taş kesilmiş heykellerin arasında, yüzü fil derisi gibi buruşmuş, kirli kara renk almış, derisi ile kemikleri arasında et adına hiçbir şey kalmamış, süpürge saçları, omuz kemiklerini bile örtemeyen korkunç bir insan kurusu, canlı ve parılda yan göözleri onlara bakıyordu.

Kendinden başka kimseye inanmayan Kaan, Gökçe Tanrıdan bile korkmamış olan Çakır, bu ıssız, otsuz, ocaksız yerde karşılaşıverdikleri insan kurusu karşısında, tüylerinin ürperdiğini sezdiler.

Kendilerine (Sersemler!) diye ad koyan cadı:

— Ne o? dedi. Pek şaşaladınız?

ladınız? Yazılar Türkçe! Ben bu yazıların bu taşlara kazıldığı büyük günleri yaşadım. O günden beri de başlarında bekçiyim! Ne, inanmıyor musunuz? Adımın (Ulufer) olduğuna, burada yatan büyük kahraman Gültekin'in nişanlısı olduğuma inanmıyor musunuz? Defolun lânetli kargalar! Arslan yuvasında kokmuş et bulunmaz! Başka kapıya! Defolun! Defolun!...

Üzerlerine doğru yürüdü. Kaan ile göz göze gelince birden durdu. Havada bir Mogol kargısı gibi salladığı deyneği yere indirdi:

— Sana kim derler delikanlı? diye sordu. Adın ve soyun sopun, ataların kim?

Sonra Çakır'a döndü:

— Sen de bizdensin! dedi. Önce şu karga sesli sarı karıya gözüm takıldığı için sizi de yabancı sanmıştım. Sen de ona çok benziyorsun!

Çakır işi alaya vurdu:

(1) **Tötem = âlem, meselâ Osmanlı Türklerinin âlemi ay yıldızdır.**

— Kaan! diye haykırdı. Senin heykelin...

— Kime benziyorum ki?

— Onun at uşağı Salak'a!

Sonra Kaan'a döndü. Önünde diz çöktü:

— Sen de O'na benziyorsun! edi. Bir elmanın yarısı kadar, el bak!

Önlerine düştü. Artık se-nde, çığlık atan bir ördekten ok, ağlayan kaz tısla ması gibi cıklı bir hal vardı. Ardından ürüdüler.

Heykellerin en büyüğü uçar ibi dört ayağını da yaymış bir ahramanı gösteriyordu.

— Yaklaş bak! diye hay-kırdı. Yaklaştılar.

Margarit:

— Kaan! diye haykırdı. Se-nin heykelin!

Çakır da yaklaştı. Heykel aşılacak kadar Kaan'a benzi-yordu. Başını dik tutuşu, geniş omuzları, gergin kolları, hattâ üstündeki çaputlara varıncaya kadar bu heykel kaan'a benzi-yordu.

Margarit'in cadı dediği koca-karı:

— Hayır! dedi. Bu Kaan değil. Bu, Türklerin bin yılda bir eşini yetiştiremedikleri büyük kahraman Gültekin, altında uçar gibi gördüğünüz at da Çin tarihlerinin (günde bin li yol alır) diye öve öve bitiremedikleri namlı Başko!

Sonra başını salladı:

— Evet eşi tarihe gelmemiş ve gelmeyecek olan iki kahraman Gültekin ve Başko! At ve kahraman, cins atlar üstlerinde Türk binici arar, Türkler de Başko gibi cins atları kendi yarı ruhları gibi severler.

Sonra her üçüne döndü:

— Altında ne yazıyor biliyor musunuz? dedi. Nerden bileceksiniz? Atanızı, bayrağınızı dilinizi yazınızı adınızı unuttunuz. Sersem köpekler! Size Türk demeğe dilim varmıyor. Amma konuştuğunuz dil, çattığınız kaşlar, kemerinizi sıkan parmaklarınız ne kadar da onlara benziyor!

İçini çekti:

— Böyle hırslanmakta haklıyım! dedi. Gültekin'i gören gözler, çevresinde yüzyıllar boyu o değerde kahraman arıyor!

Margarit'in korkusu geçmişti.

— Yani yüzyıllar boyu burada yaşıyor musun? diye alay edecek oldu.

Koca karının tatlı kaz sesi değişti, acı acı çığlık attı:

— Sen sus mezar çiyanı kılıklı karı! Sen kahramandan, attan, kavgadan ne anlarsın? Kahraman yalnız Türk avulundan çıkar.

Kaan:

— Ben yazıları öğrenmek istiyor ve okuyamadığım için utanıyorum, dedi.

Kocakarı, nedense Kaan'dan hoşlanıyor, onun rüzgârını benimsiyordu.

— Sen ne utanıyorsun! diye haykırdı. Sana dilini, atanı, bayrağını unutturanlar utansın! Yaklaşın... Bak tam burada ne yazıyor: «... **Ey büyük Türk ulusu... Göğsünde yetiştirdiğin kahramanların en şanlısı, dosta yağına boyun eğdiren...**» Duydunuz mu? «... **Dosta düşmana boyun eğdiren... Kardeşim Gültekin bu savaş sonunda dünyaya gözlerini yumdu... Türk bayrağı yere düşmesin, Türk ulusu tutsak gitmesin, Türk ordusu kurtulsun diye kırk boğatırı ile birlikte temiz kanını akıttı... Beni kurtarmak için kendi canını verdi...**» Dinlediniz mi? Kardeşini ve Türk ordusunu kurtarmak için...

(Devamı gelecek sayıda)

ÇOCUKLARIMIZA AHLÂK ve DİN ÖĞÜTLERİ-BİLGİLERİ

İMAN

GEÇEN HAFTA İLİM'den bahsettim ve: «Temelde, madde olarak, İLİM'e dayanmak gerektiği» hakikati üzerinde durdum.

İkinci düstur: "İMAN! Fakat buna ikinci demek de doğru olmaz. Her ikisini, Mareşal Çakmak'ın yaptığı: «İlim ve İman» olarak, bir arada söylenmelidir.

İlimsiz îman, îmansız ilim olmaz; daha doğrusu her biri yalnız başına yarım sayılır. Çünkü her ikisi asılda TEK olan HAKİKAT'a dayanır ve o tek hakikattan gelir.

İlim maddî hakikata dayanır. İman ise manevî hakikata dayanır, ondan gelir ve yine ona, HAK'ka yönelir.

İlim de îman da hakikat temeline dayanır ve Hak'a yönelir. Tekrar ediyorum: Biri maddî, diğeri manevî HAKİKAT'a dayanır ve onu, yani HAK'kı arar.

İşte bundan dolayıdır ki, (İlim ve İman) tek vücut gibidir. Aynen kendimiz gibi... Nasıl bizim madde olarak bir VÜCUT'umuz varsa; manevî olarak RUH'umuz varsa ve bu (Vücut-ruh) ile BİZ oluyorsak o da aynen öyle: İlim ve İman ile HAKİKAT, HAK tecelli ediyor.

Daima bu iki kutsal kelimeyi beraberce söyleyiniz çocuklarım: 'İlim ve İman!...

KIRK YILLIK ÖĞRETMEN

ATALAR SÖZÜ

Atlı ile Yayanın Yoldaşlığı Olmaz

AT, uzun yüzyıllar insan oğluna büyük yardımcı oldu. İnsan oğlunun elinde en büyük araç = vasıta AT idi. Böyle bir vasıtaya malik olan ile olmıyan iki insanın yoldaşlık edemiyeceği hakikatı Türkler tarafından daima göz önünde tutulmuştur.

Zamanımızda vasıtalar değişti. İnsanlar şimdi göklerde çeşit çeşit vasıtalarla uçuyor, yarışıyorlar. Bazıları Aya ve yıldızlara ulaşmağa çalışıyor. Biz bunları yapamadığımıza göre onlarla boş ölçüşmek değil a, yoldaşlık dahi edemeyiz. Bu devrede, milletçe, yaya mı kalacağız?

Ay Alioğlu

ÖĞRETMENİNİZ DİYOR Kİ

BİR ANNE İLE DERTLEŞME

YAZAN: SADIK ÖVET

★

SEVGİLİ çocuklar,

Aybaşında annelerinizden biri ile görüştüm. Üzüntülü bir dille derdini anlattı. Çocuğunun okul durumundan çok müteessirdi. Sanki içi kan ağlıyordu. Kabahatin biraz da kendisinde olduğunu kabul ediyordu. Çocuğuna fazla inanmış. Karnesindeki beş-altı dersten kırık numara almasından âdeta kendini sorumlu görüyordu. Bu üzgün anneye, şimdilik korkulacak birşey olmadığını, önümüzdeki zamanın herşeyi düzeltebileceğini söyledim. Yalnız, dinlenme tatilinden sonraki günlerde ilgi gösteriniz. Mademki çocuğunuza güveniniz kalmadı, akşamları derslerini kontrol eder, öğretmenlerile zaman zaman konuşursunuz. Söylediklerinin hepsini doğru olarak kabul etmezsiniz. Bunlara karşı gene isi gevşetirse, eve geç dönen babasına da yaptıklarını anlatırsınız, dedim.

Tanıdığım birçok anne-babalar gibi dikkatle dinledi, doğru dedi, hak verdi. Kederin içine kendini o kadar bırakmıştı ki, bir ara çenesinin titrediğini, dudaklarının büzüldüğünü gördüm. Gözyaşlarına bakmamak için başımı önüme eğdim. O anlatıyordu:

— Oğlum, ilk günlerde hevesli idi. Fakat yeni dersler karşısında biraz ceraseti kırıktı. Çünkü sınıfta kalanların, bazı arkadaşlarının öğretmenleri için söyledikleri sözlere fazla önem veriyor, bunların üzerinde duruyordu. Eve geldikçe, bilmem ne öğretmeni çalışkanlara bile orta numaradan fazla vermezmiş, ne kadar gayret etseler öğretmen gene bildiğini yaparmış, tahtaya kaldırdığı zaman, aldığı cevaplar sonunda öyle şeyler sorarmış ki, çocuklar şaşırırlar, bildiklerini unuturlarmış. Bu yüzden bütün sınıf, hemen hemen çok kırık numara alırmış. Bir başka öğretmen ders konularile pek uğraşmaz, şuradan buradan söz edermiş, fakat imtihan zamanı, kitaptan derin derin sorar, ödevlerini uzun uzun incelermiş.

Okulun ilk günlerinde bunları, duyduklarını bir efsane gibi anlatıyordu. Sonra bu cesaret kırıcı sözlerin etkisile olacak, akşamları eve geç dönmeğe başladı. Karşıma alıp:

— Nerde kaldın, erken gelip biraz derslerinle uğraşsana, babana söyliyeceğim, diye sıkıştırmağa başladım.

Geç gelmesinin sebeplerini araştırdım. Okuldan çıkınca caddenin köşesinde arkadaşlarile toplanırlar, geleni geçeni seyrederler, diğer okuldan çıkanlarla lâkırdı ederlermiş. Fena bir arkadaşın kendisine zararlı olacağını söylüyordum. Bu halleri üzüntülerimi arttırıyordu. Öğretmenleri gelmediği gün olursa:

— Ohhh! çekiyor, bugün falanca ders yandı, diyordu.

Halbuki boş geçen dersin, bir dahaki sefere yapılacağını söylediğim halde, bunu kâr sayıyordu. Hafta sonlarında gideceği gezme yerini sorduğum zaman:

— Toplantıya, diyordu. Arkadaşlarile toplanıp eğlenmelerinin hakkı olduğunu, fakat derslerine çalışıp, ödevlerini tamamladıktan sonra bunu yapmasını söylüyordum.

Bulunduğu okul şubattan evvel ara karne adı ile öğrencilerin o zamana kadar olan durumlarını gösteren numaralarını velilere bildirdi. Bunlar pek içi açıcı değildi. Üç dersten ortaya yakın numara almıştı. O bunu bir çeşit başarı sayıyordu. Halbuki biz ürküyor, bunları da düzeltmesini bekliyorduk. O hâlâ bildiği gibi hareket ediyor, okuldan eve gelince radyo dinliyor, yemekten sonra kitabından defterine yazılar geçiriyor, sonra odasına çekilip yatağına yatıyor, elindeki kitabı, roman okur gibi, göz gezdirip uykuya dalıyordu. Bunu gören babası:

— Çocuğum, kitaptan deftere geçirdiğin özetleri okumazsan derse çalışmış sayılmazsın, hem ders kitabı yatakta okunmaz, diye sinirli sinirli söyleniyordu. O kendine güveniyor, işi yürüttüğünü sanıyordu.

Nihayet dinlenme tatili günü eve geldi. Kanadı kırılmış bir kuş gibi idi. Ürkek bakışlarla etrafı gözetliyordu. Karnesini sordum, sesini çıkarmadı. Can sıkıntısı âdeta bana da geçmişti. Biraz sonra odasına gittim. Masasının üzerinde duran karnesine elim, titreyerek uzandı. Sanki gazetede ölüm ilânı okur gibi oldum. Evvelce iyi olan numaraları da bozulmuş, tam altı dersten kırık numara almıştı. Kollarım yanıma düştü, gözlerim karardi oraya yığılır gibi oldum.

Sevgili çocuklar, işte annelerinizden birinin söylediklerini yazıyorum. Bu gibi arkadaşlarınız akıllarını başlarına toplasınlar, gezmelerini azaltsınlar ve kendilerini kurtarmağa baksınlar.

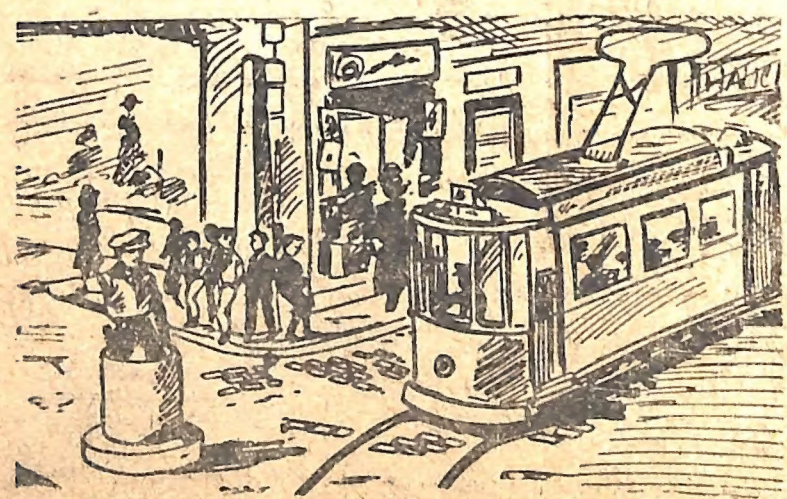

Okuldan çıkınca, köşebaşında ötekini berikini seyrediyorlardı...

HAFTALIK BİLGİNİZİ YOKLAYINIZ

HAZIRLAYAN: SADIK ÖVET

ş yerleri doldurunuz:
ponya'nın nüfusu ..... mil-
ıdır.
— 81 — 82 — 83 — 84 — 85
ponya'nın en önemli dağı
..... dır.
erest - Himalaya - Fujiyama
ponya'da en çok yetişen ürün
..... dir
Buğday — Pirinç — Mısır
ponya ..... dünyada
inci gelir.
umaşçılıkta — Şarapçılıkta
İpekçilikte
ponya Türkiye'nin .....
dardır.
tebiri — ikidebiri — bütünü

Bu harita ..... haritasıdır.
Japonya'nın başşehri .....
dur
Pekin — Sanghay — Tokyo
Bu cümlelerin doğrularına D, yanlışlarına Y koyunuz:
Japonya'da sönmüş yanar-dağlar çoktur.
Japonya'da deprem olmaz.
Japonya'nın kıyıları girin-ti, çıkıntılı değildir
Japonya, topraklarına göre kalabalıktır.
Japonya ..... idare edilir.
Cumhuriyetle — Krallıkla — İmparatorlukla

Alemdar Mustafa Paşa

Nevşehirli İbrahim Paşa

Kavalalı Mehmet Ali Paşa

III. Selim'i kurtarmağa gelen paşanın adı ..... dır.

Yeryüzünü değiştiren etkileri cümlelere uydurunuz:

Sıcaklık, soğukluk: Kayaları aşındırır, taşları sürükler, soğuk havalarda donarak kayaları parçalar.

Suların işlemesi: Irili ufaklı taş ve toprakları, tozları taşır, sert yerlere çarpar, çukur yerlere yığar.

Rüzgârların işlemesi: Kayalar ve taşlar ısınır, genişler, çatlar ve dağılır.

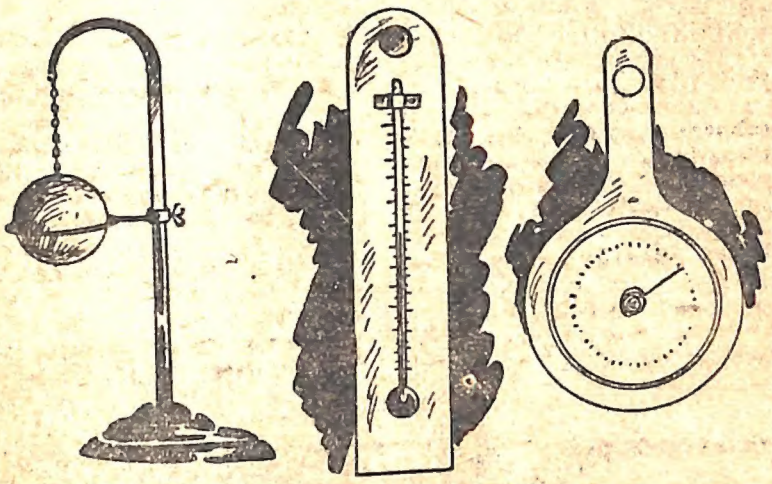

..... halkası katı similerin
..... göstermeğe yarar.
Demir ısınınca ..... genişler.

Sıcak hava, soğuk havadan da-ha ..... dır.
Hafif — Ağır

En iyi aydınlanma aracı .....
dir
En iyi ısınma vasıtası .....
dir
En büyük, en kuvvetli ısı kay-nağı ..... dir.

..... **metre,** ..... **metre**

Havanın basıncını ölçen âlete
..... denir
Havanın sıcaklığını bildiren
..... dir.

Şu formüllerdeki boş yerlere doğru kelimeleri koyunuz.

Yoğunluk : ağırlık / .....

..... : ağırlık / Yoğunluk

Çinlilerin Türklere karşı yaptıkları yüksek duvarlara ..... denir.
Zigurat — Piramit — Çinseddi

Dede Korkut'tan

Derse Han

YAZAN: ENVER BEHNAN ŞAPOLYO

V

GÜN ORTAÇ Ülkesinin Hanı Bayındır Han bir şölen vermeyi diledi. İç Oğuz ve Dış Oğuz beylerine haber saldı. Boy beyleri, il beyleri ve bütün ulusların beyleri bu ziyafete geldiler. Bayındır Han koyunlar, koçlar ve danalar kestirdi. Yeşil çimenlerin üzerine al renkli Türkmen halıları döşetti. Bir yere Ak Otağ, diğer bir yere Kızıl Otağ, bir yere de Kara Otağ kurdurdu. Sonra adamlarına:

— Oğlu olan Ak Otağa, kızı olan Kızıl Otağa girsin. Oğlu ve kızı olmayan çocuksuzlar da Kara Otağa girsinler. Bunların altına kara keçe yayın. Bunlara yemek olarak Karakoyun söğüşü veriniz. Yerlerse yesinler, yemezlerse bırakıp gitsinler. Çocuksuz olanları Gök Tanrı sevmez ki, biz sevelim! diye emir verdi.

Yavaş yavaş Oğuz Beyleri gelmeye başladılar. Bu beyler arasında ne oğlu, ve ne de kızı olmayan Derse Han adında bir bey vardı. Kırk yiğitini alıp o da bu davete gelmişti. Bayındır Hanın askerleri Derse Han'ı karşıladılar. Onun çocuksuz olduğunu bildikleri için Kara Otağ'a götürdüler. Altına kara keçe döşediler... Kara koyun söğüşünü de önüne koydular. Derse Han bu halden fazlasiyle müteessir oldu ve üzgün üzgün etrafına bakarken, askerlerden biri:

— Bayındır Hanın buyruğu bu yoldadır! dedi.

Derse Han:

— Bayındır Han benim ne eksikliğimi gördü. Benden daha küçük beyleri Ak Otağa, Kızıl Otağa koydurdu, Benim suçum nedir ki, bana Kara Otağı lâyık gördü?

Asker dedi ki:

— Bayındır Han buyurdu ki, oğlu ve kızı olmayanı Gök Tanrı sevmez ki biz de onu sevelim!

Bunu duyan Derse Han müteessir olarak ayağa kalktı. Sanki bu Kara Otağ başına çökü vermişti. Bayındır Hanın adamlarına:

— Bu kara ayıp ya bendendir, yahut hatunumdandır. Herhalde Gök Tanrıdan değil, diyerek Otağdan asabi asabi çıkıp kendi otağına gitti. Davetten çarçabuk dönen Derse Hanın eşi hayret ederek:

— Han'ım, niçin şölenden bu kadar erken döndün, deyince...

— Bayındır Han bana hakaret etti! dedi.

Eşi hayretle sordu:

— Sen ona ne yaptın ki?

— Oğul ve kızım olmadığı için beni Kara Otağa koydurdu.

Bayındır Hanın bu hakaretinden dolayı eşi de müteessir olarak kocasına dedi ki:

— Ey Derse Han bana sakın darılma. İncinip acı sözler söyleme. Al çadırını bir yere kurdur. Attan, aygırdan, deveden ve koyundan kurbanlar kestir. Iç Oğuzun ve Dış Oğuzun beylerini hep davet et. Bir şölen kurulsun... O gün açları doyur, çıplakları giyindir, borçluların borçlarını ver, dargınları barıştır, tepe gibi et yeğdir, göl gibi kımız doldur. Bu hayırı işledikten sonra Gök Tanrıdan hacet dile, ola ki, Yüce Tanrı bize de bir oğul vere.

Derse Han, hatununun dediklerini ayniyle yaptı. Oğuz beylerine ve fukarasına bir şölen verdi. Yenildi, içildi. O gün şadlık oldu. Davetliler hep bir ağızdan Yüce Tanrıdan bir dilekte bulundular:

— Ey Gök Tanrı, Derse Hana bir oğul ihsan et! diye niyaz ettiler.

Bu anda ak sakallı, vakur yüzlü elinde sazı Dede Korkut geldi. Bu niyazın duasını yaptı.

Bir yıl sonra Derse Hanın Hatunu bir oğul dünyaya getirdi. Ana ve baba çok sevindiler. Gök Tanrı'ya kurbanlar kesip dualar ettiler. O da çocuklular gibi bahtiyarlar arasına girmiş oldu. Bu doğan yavru birçok çocuktan pek güzel ve hem de çok gürbüzdü. Büyüdükçe daha da güzelleşti ve irileşti. Onbeş yaşına geldiği zaman bir baba yiğit oldu. Derse Han bu oğlu ile iftihar ediyordu. Bayındır Han, Derse Hanın bir oğlu olduğunu duyunca onu tebrik etti Ordusuna başbuğ yaptı.

Bayındır Hanın bir buğası vardı. Buğa taşa boynuzunu vursa parça parça ederdi. Bayındır Han bir yaz günü bu korkunç boğasını sarayından dışarı çıkarttı. Uç kişi sağ yanından, üç kişi de sol tarafından demir zincirlerle bağlı olarak bu azgın boğayı tutmuşlardı. Bu korkunç boğa çayıra çıktığı zaman herkes korkusundan bir köşeye sindi O âdeta korkunç bir canavardı. Bayındır Han bu azgın boğası ile âdeta iftihar

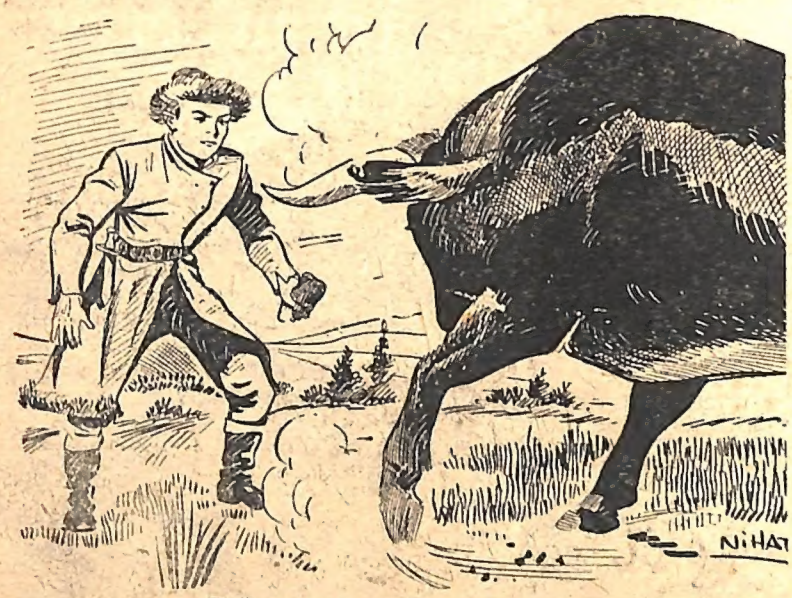

Boğa, çocuğa doğru yaklaşmıştı.

eder, etrafa meydan okurdu. Bu hanlığa yakışır bir hal değildi amma, her nedense o bunu yapardı. Boğa, geniş çayırlıkta dolaşmaya, tâ uzaklarda bulunanların üzerine saldırmağa başladı. Çayırın bir köşesinde oynayan çocuklar boğanın üzerlerine geldiğini görünce çil yavrusu gibi dağıldılar. Bu çocuklar arasında bulunan Derse Hanın oğlu bu boğadan korkmayarak olduğu yerde durup, bu korkunç boğaya bakmaya başladı.

İhtiyarlar:

— Derse Han oğlu kaç, bu boğa seni öldürür! diye bağırdıkları zaman bu yavuz çocuk onlara:

— Geldiği varsa göreceği de var! dedi.

Herkes çırpınıyor, bu çocuk ise hiçbir şey olmamış gibi olduğu yerde duruyordu. Bu defa bir kadın feryat etti:

— Oğul o bir canavardır. Sana bir boynuz vurursa, parça parça eder. Bu tarafa kaç! dediği zaman bu çocuk:

— Bir boğadan ancak korkaklar kaçar, cesur olan ona karşı kor! dediği zaman boğa da çocuğa doğru yaklaşmıştı. Derse Hanın oğlu yerden bir taş alıp boğanın önünde duruverdi. Boğa bu çocuğa boynuzunu vuracağına önüne doğru boynunu eğdi. Bir anda bu cesur çocuk boğanın boynuna atlayıverdi. Elindeki sivri taşı boğanın beynine vurmaya başladı. Boğa bu acı ile meydanda dört dönüyordu. Bu hal pek şanlı bir manzara arzetmişti. Fakat herkes heyecandan titriyordu. Bu oğlanın vurduğu taşlardan dolayı boğanın beyni sarsıldı. Bir müddet sonra yere yuvarlanıverdi. Bu defa Derse Hanın oğlu boğanın başına yumruklarını indirmeye başladı. Bundan sonra belinde bulunan keskin bıçağını çıkarıp bu azgın boğanın boynuna çalıverdi. Zorlayarak boğanın başını gövdeden ayırdı. Bu mücadele bir saate yakın devam etmişti. Halk meydanı doldurmuş avazı çıktığı kadar bağırıyor, bu yavuz delikanlıyı alkışlıyordu. Bu gürültüyü duyan Bayındır Han da sarayının kapısı önünde bu manzarayı seyrediyordu. Oğlan boğanın başını alıp Bayındır Hanın önüne atıverdi. Han bu yiğit delikanlıyı tebrik etti ve alnından öptü. Birkaç kişi de Derse Hana koşup oğlunun yiğitliğini ona muştuladılar.

GELECEK SAYIDA :
B O Ğ A Ç

KIŞ BABA

O Y U N — 1 P E R D E

Yazan: F. Cemal Oğuz ÖCAL

Bu oyun, okullu komşu çocuklarının toplandıkları bir evde oynanır. Ev sahibi Nuriye Denizol, çocukların en büyüğüdür. Kendi aralarında şakalaşıp eğlenirlerken, birdenbire, kapı çalınır. Çocuklar hep birden susar, kulak kesilirler. Nuriye Denizol, koşup kapıyı açar. Ötekiler de, merak ve heyecan içinde, kapıya doğru yürürler. Bu anda, elinde sopası, sırtında gocuğu, gözünde gözlüğü ile Kış Baba içeri girer. Sakalları buz tutmuş, beli kamburlaşmıştır. Nuriye Denizol, hemen söze başlar:

Ey sevgili Kış Baba!
Gel bakalım, merhaba!
Küçük konuklarıma,
Ne getirdin acaba?

Çocuklar sevinç içindedirler. Kış Baba, onları süzdükten ve birkaç defa öksürdükten sonra:

Benim güzel çocuğum,
Mavi gözlü boncuğum!
Sağlık getirdim size,
Bak, kesildi soluğum!

Çocuklar hep birden gülüşür ve el çırparlar. Komşu çocuklarından Serpil Özüdoğru, ileri atılarak:

Kapatıp yolu, izi,
Üşütme sakın bizi!
Ne odun var, ne kömür,
Gel de gör halimizi!

Odanın ılıklığından Kış Babanın sakalındaki buzlar erimekte, su damlacıkları göğsüne dökülmektedir. Gülerek ve çocuklara bakarak, Serpil Özüdoğru'ya cevap verir:

Baharı anmazsınız,
Böyle dert yanmazsınız...
Oynarsanız kar topu:
Üşümez, donmazsınız!

Nuriye Denizol'un küçük kardeşi Türkân Denizol, Kış Baba'nın yanına sokularak, tatlı bir sesle:

Dün çağlayan bir seldin,
Toprağı, taşı deldin!
Boş odamız yok amma,
Hoş geldin, safâ geldin!

Çocuklardan Kürşad ve Süyüm Bige Ocal kardeşler, Kış Baba'ya kahve-çay ikram etmek için hazırlanırlar. Kış Baba:

Getirmeyin kahve, çay!
Küçük bayan, küçük bay,
Kalacağım misafir:
Evinizde tam üç ay!

Çocuklar, coşkun bir neşe içinde Kış Baba'yı alkışlarlar. Kış Baba, kahvesini höpürdetirken, Nuriye Denizol:

Haydi gelin çocuklar!
Ürksün bizden soğuklar!
Kardan adam yapalım:
Kararmadan ufuklar!

Çocuklar, hep birden bahçeye çıkarlar. Kış Baba, içerde kalır. Böylece oyun sona erer.

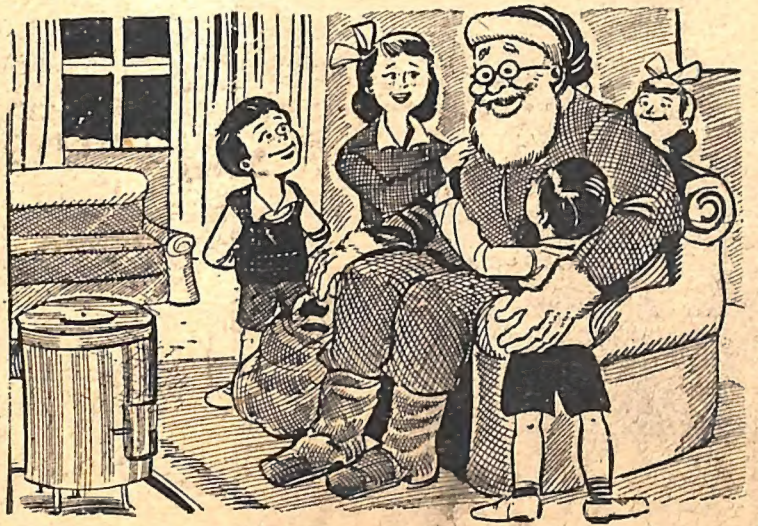

BÜYÜK BİR CİHANGİR TİMUR

Türk - Mogol İmparatoru olarak 36 yıl hükümdarlık eden Timur, kendisi gibi bir Türk hükümdarı olan Yıldırım Beyazıt ile Ankara'da çarpışmış ve onu yenmişti.

Bkümdarı Cengiz Hanın soyundan olan Timur, 1336 yılında doğmuştu. Bir ayağı öteki kinden biraz kısa olduğu için ona Aksak Timur demişlerdir. Avrupalılar da «Tamerlan» derler.

Timur sert, gözü pek bir insandı. Türk - Mogol Imparatoru olarak 36 yıl hükümdarlık etti, Zaferden zafere koştu. Rusya'dan Hindistan içlerine, Akdeniz'den Çin'e kadar Asyayı egemenliği altına aldı.

Bu sırada dördüncü Osmanlı padişahı Yıldırım Beyazıt yeni Osmanlı Imparatorluğunu büyütüyor, zaferler kazanıyordu Timur'un idaresi altında bulunan Anadolu'daki birtakım beylikleri de idaresi altına almış, Türk - Mogol Imparatorluğunun karşısına dikilmişti.

Her ikisi de Türk asıllı oldukları halde kendi imparatorluklarını yüceltmek isteyen Timur ile Yıldırım bir talihsizlik eseri olarak birer düşman durumuna geçmişlerdi. Yıldırım hükümdarı olduğu Osmanlı Imparatorluğunu genişletmek, istikbalini kurtarmak istiyordu. Etrafındaki küçük beylikleri emri altına almak, topraklarını genişletmek, kuvvetlenmek gerekiyordu.

Timur'a gelince, o oda kendisine bağlı olan beylikleri Yıldırım'ın tarafına geçmesine ve batıda böyle kuvvetli bir imparatorluğun gelişerek kendisine karşı çıkmasına razı olmuyordu. Her iki hükümdar da bu düşüncelerinde haklıydılar.

Yıldırım, eğer Anadolu'daki beylerden birkaçı kendisine ihanet ederek Timur'un tarafına geçmeseydi, Ankara savaşını kazanırdı. Fakat harp talihi Timur'dan yanaya çıktı. Yıldırım mağlûp ve esir oldu. Timur genç Osmanlı İmparatorluğunun büyük bir sarsıntıya uğramasına, gerilemesine, parçalanmasına sebep olmuş, Anadoluyu, büyük şehirleri yakıp yıkmış ve birçok yerde taş taş üstüne bırakmamıştır.

Bu yüzden tarihimiz Timurdan acı acı bahseder. Fakat o da bir Türk hükümdarıdır, bir cihangirdir ve o da kendi imparatorluğunu büyültmek, sınırlarını emniyet altına almak, her tehlikeyi önlemek istemiştir.

36 yıl hanlık etmiş olan Cihangir Timur, 200 bin kişilik bir ordu ile Çin seferine giderken 1405 yılında öldü. Semerkant'taki büyük türbesinde yatmaktadır.

DOKTORUNUZ diyorki

KIZIL NEDİR?

Dr. TURAN HATİBOĞLU

Kış aylarında daha çok görülen ve bakılmazsa sonucu fena neticeler doğuran bulaşıcı çocuk hastalıklarındandır..

Hangi yaşlarda daha çok görülür?

Kızıl hastalığı daha ziyade 4-9 yaşındaki çocuklarda fazla görülür. Yeni doğan çocuklar altı aylık oluncaya kadar umumiyetle bu hastalığa yakalanmıyorlar. Bunlarda bu hastalığa karşı tabii bir muafiyet var. Altı aylıktan sonra çocuklarda bu hastalığa yakalanma istidadı artar.

Hastalığın arazları nelerdir?

Hastalık titreme, ateş ,kusma, baş ağrısı ve aninle birdenbire başlar, boğaz kırmızı ve dil çilek manzarasındadır. 24 saat sonra bütün vücutta kırmızı mürekkep sürülmüş gibi küçük döküntü husule gelir.

Hastalığın mikrobu ve tehlikesi nedir?

Hastalık streptekok cinsinden bir mikrop ile husule gelir. Hastalığın tehlikesi asıl hastalık geçtikten sonra görülebilecek olan diğer hastalıklardan ve sarî oluşundandır. Bu hastalık sonunda böbrek iltihabı, mafsal romatizmaları, ortakulak iltihabı ve kalb hastalıkları husule gelebilir. Penisilin ve sulfamit cinsi ilâçların keşfinden beri hastalığın tehlikesi pek yok ise de yine hastaları sağlamlardan sıkı surette 21 gün müddetle ayırmalı ve hastalık görülünce bir doktora müracaat edilmelidir.

ÇOCUK HAFTASI

İÇ MECMUA

DÜNYA 39 Yok Olacak

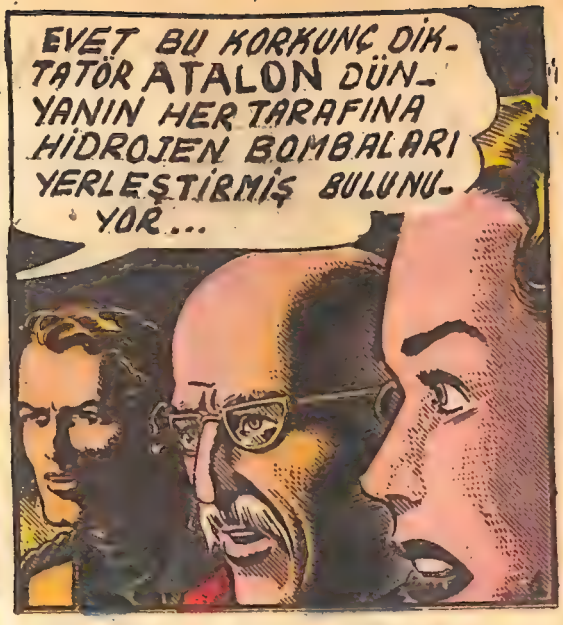

YILDIRIM KAPTAN 40 NO.LU HAVA ALANINDAKİ EMNİYET POLİSLERİNİDE VAZİFELENDİREREK BÜYÜK BİR DİKKATLE ARAŞTIRMAYA BAŞLADI

KARO NUN SÖYLEDİKLERİ DOĞRU İMİŞ! BİRAZ EVVEL PLATFORMUN ALTINDA BİR BOMBA BULDUK.

BİR DAKİKA BİLE KAYBETMEGE GELMEZ... DİKTATÖR ATALON UN BU KORKUNÇ PLANINI DERHAL ÖNLEMEK LÂZIM...

YILDIRIM KAPTAN DERHAL MERKEZE GELDİ.
HAKKIN VARMIŞ KARO. SANA İNANIYORUM. SÖYLEDİĞİN YERDE BOMBAYI BULDUK.

ŞU HALDE KORKUNÇ DİKTATÖR ATALON DAN KURTULMAMIZ İÇİN BİZİMLE İŞ BİRLİĞİ YAPACAKSINIZ?
BELKİ!

EĞER BİZE YARDIM EDERSENİZ BEN DE SİZE ÖBÜR BOMBALARIN YERLERİNİ SÖYLERİM.
PEKÂLA YARDIM ETMEYİ KABUL EDİYORUM. GELİN.

ŞİMDİ ŞU KÜRE ÜZERİNDE BOMBALARIN YERİNİ GÖSTER
ADAMLARIMIN YAPMIŞ OLDUKLARI ARAŞTIRMALARA GÖRE BOMBALAR BİNER KİLOMETRE ARAİLE KONMUŞTUR.

BU BİLGİYE GÖRE İŞTE BİRİNİN YERİNİN YERİ BURASI OLMALIDIR EVET...
İŞTE İKİNCİSİ... ÜÇÜNCÜSÜ... DÖRDÜNCÜSÜ... BU HESABA GÖRE YERLEŞTİRİLEN BOMBALARIN TOPLAMI YİRMİ YEDİDİR.
DURUMU BÜTÜN DÜNYAYA HEMEN YAYALIM... BİRLEŞMİŞ MİLLETLERİ TOPLANTIYA ÇAĞIRIP ARAŞTIRMALARA BAŞLAYALIM.
HABER KISA ZAMANDA YAYILDI... BİRLEŞMİŞ MİLLETLER TOPLANDI:
İŞTE ÇOK SAYIN DELEGELER. SİZLERE DURUMU AÇIKLADIM VE BOMBALARIN YERLERİNİ GÖSTERDİM... BUNLARIN İMHASI İÇİN DERHAL HAREKETE GEÇELİM.
KARO NUN GÖSTERDİĞİ YERLERDEKİ BOMBALAR BULUNMAĞA BAŞLADI.
BOMBALAR BULUNDUKÇA ZARARSIZ HALE GETİRİLDİ
BÖYLECE DÜNYA TEHLİKEDEN KURTARILMIŞ OLDU.
DİKKATİNİZİ ÇEKERİM... RAPORLARA GÖRE İMHA EDİLEN BOMBALARIN TOPLAMI YİRMİBEŞ OLUYOR!

İLK BULUNANLA BERABER YİRMİ ALTI!.. ŞU HALE GÖRE BİR BOMBA DAHA VAR! YİRMİ YEDİNCİ BOMBA.. O NEREDE?
ONU BULMAZSAK GAYRETLERİMİZ BOŞA GİDER.
EVET... BU BİRTEK HİDROJEN BOMBASI BİLE DÜNYAMIZI PARÇALAMAĞA KÂFİ GELİR!
DERHAL KAROYU BULUP KENDİSİNE BUNU SORALIM.
PEKİ AMA!.. EĞER BUNUN DA YERİ İŞARETLENMİŞ OLSA İDİ BULUNURDU. DEMEK İŞARETLENMEDİ
YİRMİ YEDİNCİ BOMBA BULUNMADI KARO NEREDE?
BUNUN CEVABINI MAALESEF VEREMİYECEĞİM... ÇÜNKİ BUNU BEN DE BİLMİYORUM İNANIN
BUNU HALLETMENİN BİRTEK ÇARESİ VAR... BERABERCE TİVOR GEZEGENİNE GİDİP ARAŞTIRMA YAPMAK... NE DERSİNİZ ?
ALO!.. İŞARET KULESİ HAREKET EDELİM Mİ?
EVET!.. YOLUNUZ AÇIK OLSUN...

HAREKET ETTİLER. GÜLE GÜLE.
İÇİMDE NE OLDUĞUNU ANLIYAMADIĞIM BİR HUZURSUZLUK VAR. HAYIRLI OLSUN.
7
NE DERSİN KARO... ACABA ŞU ESRARENGİZ BOMBANIN YERİNİ ÖĞRENEBİLECEKMİYİZ DERSİN?
MUHAKKAK ÖĞRENMEMİZ LÂZIM.. AKSİ HALDE BİZ VE DÜNYA TEHLİKEDEYİZ.
YAKLAŞIYORUZ.. NASIL HAREKET EDECEĞİZ?
İLK İŞ OLARAK K-7-A YA KADAR AYNI TEMPO İLE YOLUMUZA DEVAM EDECEĞİZ...
GÜZEL!.. SONRA NE YAPACAĞIZ.
TİVORUN MIKNATIS ALANINA GİRECEĞİZ.
ŞURAYA BAK! BİR RADAR PEYKİ... BU MUHAKKAK TİVOR GEZEGENİNİN RADARI OLACAK!
BU FENA!.. BİZİ TİVOR'A HABER VERECEK.
EVET. MAALE. SEFÖYLE

HABERİ ALIR ALMAZ BİR MIKNATIS IŞIĞI GÖNDEREREK BİZİ TİVOR GEZEGENİNE DOĞRU ÇEKECEKLER.
7
ÇOK KUVVETLİ OLAN BU MIKNATIS IŞIĞINDAN KENDİMİZİ KURTARMAMIZA İMKÂN YOK... YAKALANDIĞIMIZ ANDA ONUN TESİRİNE GİRECEĞİZ
İŞTE!.. İŞTE!.. MIKNATIS IŞIĞI ÜZERİMİZE GELİYOR.
VING!
BİRDEN UÇAĞIN BÜTÜN MOTORLARI SUSTU... VE UÇAK HAKİKATEN MIKNATISLA ÇEKİLEN MADENİ BİR PARÇA GİBİ TİVOR GEZEGENİNE DOĞRU YAKLAŞMAĞA BAŞLADI..

MIKNATIS IŞIĞI BİZİ BU HIZLA ÇEKMEĞE DEVAM EDERSE TOPRAĞA ÇARPTIĞIMIZ ZAMAN TUZLA BUZ OLURUZ...
YAKINDA IŞIĞIN KUVVETİNİ AZALTIRLAR.
PEKİ SONRA!
IŞIĞIN KUVVETİ AZALINCA BİZİM DE SÜRATİMİZ DÜŞER. BU SURETLE TOPRAĞA YAVAŞÇA İNERİZ.
EVET... HAKİKATEN IŞIK GİTTİKÇE KUVVETİNİ AZALTIYOR... BİZİM DE HIZIMIZ AZALDI. BELKİ DE IŞIĞI TAMAMEN KESECEKLER.
MOTORLARIMIZ TEKRAR ÇALIŞMAĞA BAŞLADI... IŞIĞI KESTİLER.
EVET... ARTIK İNMEĞE BAŞLADIK
İNŞALLAH YOLCULUĞUMUZ BAŞARI İLE SONUÇLANIR...
GELECEK SAYIDA:
Tivor Gezegeninde

MUSİKİ BİLGİLERİ

BUNLARI BİLİYOR MUSUNUZ?

Koyunun, ehlî hayvanların en eskisi olduğunu biliyor muydunuz? Din kitaplarına bakılırsa, Hazreti Âdem'in oğullarından Hâbil koyun çobanıydı. Diğer taraftan arkeologlar, eski çağların Mezopotakya'sı olan Irak topraklarında yaptıkları kazılarda, koyunu temsil eden ve Milâttan Önce 3500 yıl civarına ait altından ve tahtadan heykelcikler bulmuşlardır.

★

Bütün çocukların mavi gözlü olarak dünyaya geldiklerini biliyor muydunuz? Bir nevi bulut gözleri bulandırmakta ve hakiki renklerini gizleyerek, mavi veya koyu gri olarak göze çarpan karanlık bir görünüş vermektedir.

★

İlk resimli kitabın eski Mısır'da yayınlandığını biliyor muydunuz? Bu, İsa'nın doğumundan 1500 yıl önce yayınlanan «Ölüm Kitabı» dır.

★

Arz mihveri etrafında gitgide daha yavaş döndüğünden günlerin, her geçen asırla, saniyenin binde biri nisbetinde uzadığını biliyor muydunuz?

Keman ne zaman icat edildi?

Hepimizin sevdiği ve çalmak için heveslendiği keman, bundan dörtyüz otuzdokuz yıl evvel, yani 1520 yıllarında İtalya'da birdenbire ortaya çıkmıştır. Ozamanda bugünkü şeklinde olan bu güzel çalgı, hemen herkes tarafından beğenildi. Kısa zaman içinde de en makbul ve en başta bir yer aldı. Keman bugün de en beğenilen bir çalgıdır. Hiçbir orkestra onsuz olmaz. Orkestra parçalarında en baş rolü kemanlar üzerine alır. Keman, güzelliği nisbetinde en zor bir çalgıdır. İyi keman çalmak için uzun yıllar çalışmak icabeder.

Meşhur keman markaları

Bugün dünyada birçok keman yapan yapan atölyeler de vardır. Bu sebepten de birçok keman markaları meydana gelmiştir. Fakat bunların içinde bazı tarihî isim yapmış markalar vardır ki, bunlar bugün her sanatkârın elde etmek istediği kemanlardır. En meşhur keman yapıcıları olan ve birkaç yüz yıl evvel yaşamış sanatkârlar; Stradivarius, Amati, Antuan, Guarnerius, Gaspar dır. Bu sanatkârların yaptığı kemanlar bugün dünyanın her tarafındaki sanatkârlar tarafından aranmaktadır. Çok pahalı olarak elde edilir.

Hendel kimdir?

1685 yılının 23 Şubatında doğmuş meşhur Alman bestecilerinden biridir. Bir berberin oğlu idi. Çok küçük yaştan itibaren musiki istidadı göstermiştir. Ailesinin arzusuzluğuna rağmen musiki ile uğraşmaktan kendini alamamıştır. Birçok operalar, konsertolar, oratoryolar ve diğer dinî eserler yazmıştır. Hayatının büyük bir kısmını Ingiltere'de geçirdiği için Ingilizler kendisini millî sanatkârları kadar benimsemiş ve sevmişlerdir. Hayatının sonlarına doğru kör olmuştu. Buna rağmen org çalmaktan geri kalmamıştır. 1759 da ölmüştür.

Nuri Sami KORAL

ÇOCUK HAFTASI

Bugün çarşamba derim
Akşam yemeğini yerim
Samsun'da olduğum için
Cumartesi'yi beklerim
Ağzım, burnum derken bir de
Bakıverdim ki gelmiş cumartesi
Bağırıp duruyor gazete satıcısı
Geldi «Çocuk Haftası», geldi «Çocuk Haftfası».
Ah dedim içimden «Çocuk Haftası»
Unutturdun bana kederi, yası
Sen mecmualar ası
Yaşa «Çocuk Haftası», yaşa «Çocuk Haftası»

Celâlettin ÇETİN

YAZAN: KEMALETTİN TUGCU

— 2 —

Babamın ve annemin kendisine ait çamaşırları, bir sili-ceği çıkarttım. Mukavva kutular içindeki resimleri karıştırdım. Annemle beraber çektirdiğim birkaç resmi aldım. Bunları götürecektim. Daha başka ona ait hâtıralı eşyayı da aldım. Hepsini bir kutuya koydum.

Bu sırada aşağı katta ayak sesleri duyuyordum. Galiba baba bildiğim Necdet Bey bazı eşyayı topluyordu.

Ayırdığım, içine hâtıralı resimleri ve küçük eşyayı koyduğum kutuyu divanın üstüne koydum.

Yükten yastığımı, yorganımı aldım. Yatağımı yaparak yattım. Dışarıda hafif ve soluk bir mehtap vardı. Gece epeyce soğuktu, bir rüzgâr esiyor ve bahçedeki yapraklar hışırdıyor, dallar kaplamalar sürtünüyordu.

Her akşam ben yatınca, mutlaka odama gelen ve bana seslenen annemin sesini yine duyar gibi oldum:

— Orhan, yattın mı canım?

Dişlerimi sıkarak:

— Ah anneciğim! diye hıçkırdım.

Yeniden yaşlarım boşandı. Avuçlarımı sıka sıka, hıçkıra hıçkıra ağlamağa başladım.

— 2 —

ÖZLERİMİ açtığım zaman soluk bir ışık odaya dolmuştu. Sabahtı. Hasta gibi kalkarak giyindim. Sofaya çıktım. Onların yatak odasının kapısı açıktı. Necdet Bey erkenden çıkıp gitmişti.

Eski bavulumu buldum, onun içine eşyamı doldurdum. Necdet Bey aşağıda ne kadar kap varsa hepsini yemek odasına taşımış, iç içe koymuştu. Parasız kaldıkça evden birşeyler satmak isteyen üvey babamın, bunları da satmak için hazırladığını anladım.

Annem sağlığında, onun bu satıcılığı ile çok uğraşırdı. Bakır kapları, tabakları kurtarmağa çalışırdı. Şimdi artık her şey Necdet Beyin elindeydi. Annemin özene bezene aldığı, sıraladığı tabaklar, bardaklar, mutfakta her ne varsa satılacak, işlediği masa örtüleri, perdeler, hattâ belli olmıyacak gibi yamadığı çamaşırlar bile satılacaktı.

Bunlar beni çok üzüyordu. Ne yapacağımı düşünürken evin önünde bir otomobil durdu. İçinden orta yaşlı bir adam çıkarak kapıyı çaldı. Ben açtım. Çok iyi giyinmiş ve sert bakışlı olan adam:

— Necdet Beyin evi burası mı? dedi.

— Evet efendim!

— Orhan Bey siz misiniz?

— Benim efendim!

Adam içeriye ayağını attı. Toz içinde ve karmakarışık olan etrafa bakınıyordu. Ben sıkılarak:

— Bu evi bırakıyoruz, onun için her taraf karmakarışık, dedim.

Adam beni de baştan aşağı süzdü. Kılık kıyafetimden pek memnun etmemişti. Biraz daha bakındıktan sonra:

— Necdet Bey size bir şey söyledi mi? dedi.

— Evet, dedim. Asıl amcamın evine gidecekmişim.

— Hazır mısınız?

— Hazırım!

— Buyurun gidelim!

— Ama siz kimsiniz?

— Ben beyefendinin ne bakan umumî vekili. Buyurun.

— Bavulumu alayım.

— Birşey almanıza lüzum yok!

— Ama çamaşırlarım...

— Buradan hiçbir şey mamanız daha iyidir.

— Necdet Beyi nevi burası mı?

alayım!

— Peki, onu alabilirsiniz!

Yukarıya çıktım. Acele ile annemin ördüğü kazağı arkama giydim. Kutuyu çantama koydum. Çantam tıklım tıklım doluydu. Aşağıya indim. Adam benden çok çantama bakıyordu. Fakat sesini çıkartmadı. Ben düşünüp sağa sola bakınırken:

— Lûtfen biraz acele, ediniz.

Evin içine son bir defa daha baktım. Istemiye istemiye kapıyı çektim. Otomobile bindim. Çantamı yanıma koydum. Ağlamak istiyor, fakat utanıyordum.

Otomobil çabucak caddeye çıktı ve yağ gibi kayarak uzaklaştı, ben nerede olduğumu anlamağa çalışırken güzel bir caddede, mermer basamakların önünde durdu. Kapı açıldı. Adam bana:

— Buyurun, dedi.

Şişkin çantamı alarak arkasından yürüdüm. Merdivenleri çıktık. Bir apartıman dairesinde durduk. Bize kapıyı genç ve güzel bir kadın açtı. Evde küçük bir de çocuk vardı. İçinde bir küçük karyola bir dolap bulunan ufacık bir odaya soktular beni. Adam:

— Yirmi dört saat kadar burada kalacaksınız Orhan Bey, dedi. Yarın yalıya gideceğiz. Fakat oraya gitmeden önce yapılması gereken bazı şeyler var. Karım size banyoyu hazırlıyacak. Once yıkanınız. Sonra saçlarınızı düzeltmelerine müsaade ediniz. Burada rahatsız olmıyacağınızı ümit ederim.

Ben artık hiçbir şey düşünmüyordum. Aklım durmuştu. Ne derlerse yapıyordum. Avukatın karısı bana yepyeni çamaşırlar ve bir pijama verdi. Banyoyu gösterdi.

Yıkanıp çıktığım zaman oraya bir berber gelmişti. Saçlarımı düzeltti. Daha sonra bir terzi geldi, ölçü aldı. Avukat ona:

— Saat daha on, dedi. Orhan Beyin elbisesini yarın sabah sekizde almak istiyoruz.

Terzi söz verdi.

Avukat beni bırakıp gitmişti. Karısı mümkün olduğu kadar benden uzakta kalıyordu. Çocuk da yanıma sokulmuyordu. Günümü düşünmekle ve pencereden bu yabancı caddeyi seyretmekle geçiriyordum.

Avukat akşam olunca geldi. Saat yedide yemek yedik Sofrada en iyi yemekler vardı. Avukat yemekten sonra kahvesini içerken beni âdeta sorguya çekti:

— Anneniz ne zaman vefat etti?

— Beş gün oluyor, dedim.

— Annenizi sever miydiniz?

— Çok severdim!

— Ne zamandan beri hastaydı?

— Altı ay evvel yatmıştı!

— Hastahanede vefat etti, değil mi?

— Evet!

— Kaçıncı sınıftasınız?

— Yedinci sınıfttayım ama, annemin hastalığı yüzünden sene başından beri gidemedim.

— Okulda notlarınız iyi miydi?

— Fena değildi!

— Sporu sever misiniz?

— Bilmem. Okulda idman derslerine giriyorum. İyi yüzerim.

— Yalnız sokağa çıkar mıydınız?

— Annem müsaade etmiyordu. Biraz geç kalsam çok üzülür, ağlardı.

(Devamı gelecek sayıda)

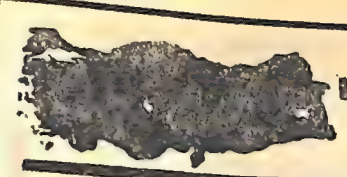

HER HAFTA
BİR İLİMİZ

E L Â Z I Ğ

Elâzığ, Cumhuriyet devrinde, demiryoluna kavuşmuş, birçok köprülerle bezenmiştir.

Anadolu'nun en dağlık bölgelerinden biri de, Osmanlı padişahları zamanında Diyarbakır iline bağlı bulunan Elâzığ idi. Sultan Abdülâziz zamanında Diyarbakır'dan ayrılarak ayrı bir il olmuş, adına bunun için önceleri Mamuretülâziz, sonra, sadece Elâziz denmiş, yakın zamanlarda da bu isim Elâzığ'a çevrilmiştir.

Elâzığ sert bir kara ikliminin hüküm sürdüğü bir bölgede bulunur. Buğday, arpa, mısır, pirinç, fasulye, nohut, afyon, pamuk, tütün, üzüm, dut, badem, ceviz buraların başlıca ürünlerindendir.

Eskiden bu bölge ormanca zengin iken ağaçların yolsuz kesimi ve Keban madeninde odun yakılması yüzünden buralar ormanca çok fakirleşmiş, yoksul halk tezek yakarak ısınmak zorunda kalmıştır. Keban madeni gümüşlü kurşunludur. Çok eskidenberi burada bu maden çıkarılır. Bu il içinde ayrıca bakır ve kırmızı boya madenleri de vardır. Elâzığ hayvancılık bakımından da zengin bir memlekettir.

Cumhuriyet devrinde çok bakılmış, hayli ilerlemiş olan Elâzığ'ın düzgün yolları, yeni bir hükûmet konağı, okul ve enstitüleri vardır. Yine Cumhuriyet devrinde Elâzığ demiryoluna kavuşmuş, birçok köprülerle bezenmiştir.

1955 sayımına göre nüfusu 240.842, yüzölçümü 9.204 kilometrekaredir. Bu ile bağlı ilçeler şunlardır: Ağın, Baskil, Karakoçan, Keban, Maden, Palu, Sivrice.

Dünyanın 4 Köşesinden

BİR BEYGİR GÜCÜ NEDİR ?

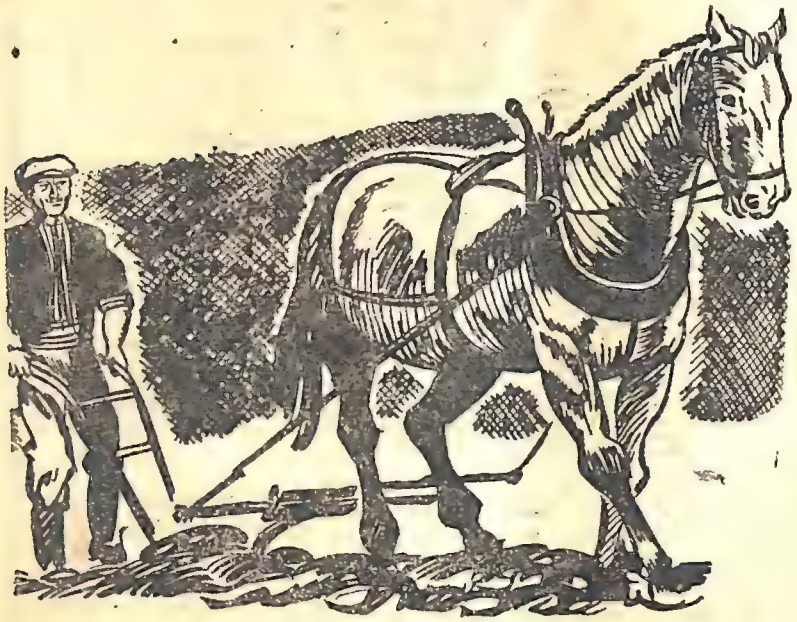

Şurada burada, otomobillerin beygir gücünden bahsedildiğini herhalde duymuşsunuzdur..

Bu beygir gücü ne demektir hiç merak edip ansiklopedileri karıştırdınız mı? Biz bu işi sizin için yaparak, meşhur bir Alman ansiklopedisinden aşağıdaki satırları aynen aldık: «Çok eski devirlerde atlar muhtelif işlerde kullanılırdı. Şimdi de tarla sürmede, araba çekmede, modern vasıtaların işliyemediği yerlere gidip gelmede atlar, insanların yanıbaşında yer almasına devam ediyor.

Makinalar ilk defa hayatımıza girdiği zaman, bunların birçok beygir güçlerine sahip oldukları ifade olundu. Bu nadeden de anlaşılacağı gibi, modern makinalar, yanyana getirilmiş muayyen atların göreceği vazifeyi çok daha rahat ve çok daha kolaylıkla yapabiliyorlardı.

Fakat ilim adamları bununla yetinmiyerek araştırmalarını genişlettiler. Evet, beygir gücü denip geçiyordu ama, bu «beygir gücü» de ne demekti?

Sual, uzun zaman havada asılı kaldıktan sonra, meşhur mucitlerden James Watt ilme büyük hizmetlerde bulunan yeni keşfini de ortaya attı. Eline geçirdiği iri yapılı, kuvvetli beygirlere muhtelif tecrübeler yaptırdı. Bu hayvanlara ağır yükler çektirdi. Ve bu tecrübelerin sonunda orta halli bir beygirin, bir dakikada kaç kilo yük çekmeğe muktedir olduğunu tesbit etti.

İşte James Watt'ın elde ettiği netice:

Bir elektrik beygir gücü, normal bir mekanikten aşağı yukarı 1/3 defa daha büyüktür.»

TARİH YAPRAKLARI

15 Şubat 1927: İzmir'de eski eserler müzesi açıldı.
16 Şubat 1926: Türk Medenî Kanunu kabul edildi.
18 Şubat 1405: Timurlenk'in ölümü.
1451: Fatih Sultan Mehmet ikinci defa Osmanlı Padişahı oldu.
1803: Vahabiler Taif'i muhasara ettiler.
20 Şubat 1807: Çanakkale Boğazını zorlayan İngiliz donanması İstanbul önlerine geldi.
21 Şubat 1917: Rûmi takvimdeki 13 günlük fark kaldırıldı.
1920: İstiklâl Harbi sıralarında Dondra Konferansı açıldı.
24 Şubat 1495: Cem Sultan'ın ölümü.
1793: Savaş gücünü kaybeden, zorbalık yapan yeniçerileri kaldırmak için Nizamıcedit adı altında talimli bir asker sınıfı kurulmasına başlandı.

Bazı kimseler neden kel olurlar?

Evvelâ, kellik temayülü aileden tevarüs edilen bir özellik olduğu için. Fakat bu özellik bilhassa erkeklere geçmekte, kadınlara nadiren nasip olmaktadır. Saniyen, kellik muhtelif şekillerde meydana gelebilmekte olup bunlar da ebe-

veynden miras voluyla geçmektedir. Anneler, kendileri kel olmasalar bile kelliği oğullarına geçirebilirler.

Kelliğin önü alınabilir mi?

Aileden irsî kelliğin önlenebileceğine, hattâ geciktirilebileceğine şimdilik elde hiçbir alâmet yoktur. Bununla beraber, halen yapılmakta olan tecrübeler, yukarıdaki sualin ileride başka şekilde cevaplandırılmasını mümkün kılınabilir.

Saçlar neden başın tepesinde en sık, buna mukabil vücudün diğer kısımlarında seyrek yetişir veya hiç yetişmezler?

Vücudün muhtelif bölgelerinde saçların mevkii ve miktarları doğrudan doğruya irsiyete bağlıdır. Bazı kimselerin kollarında, bacaklarında ve vücutlarında başkalarına nazaran daha ziyade kıl vardır. Bu kıllılık, ailelere has bir hususiyettir. Erkekler umumiyetle kadınlara nazaran fazla vücut, kol ve bacak kılına sahiptirler. Bazı hayvanların da bazı vücut kısımlarında daha kalın ve daha uzun kıllar vardır. Meselâ, atlarla aslanların yelesi. Diğer bazı hayvanların vücutlarında ise insandakinden dahi daha az kıl vardır. Meselâ, balinalarla ayıbalıkları.

Erkerlerde neden sakal yetişir de kadınlarda yetişmez?

Bu sualin cevabı da irsiyettir. Birçok hayvan cinslerinin erkekleri, aynı cinsin dişilerindekinden farklı hususiyetleri gösterirler. Kümes hayvanlarından horozu ve birçok yabani kuşların erkeklerinde görülen parlak renkleri gözönüne getirin. Memeli hayvanların hepsinde olduğu gibi, insanlarda da erkekler daha iri, daha kalın kemiklidirler, ayrıca başka dış farkları da bulunabilir. Bu farklar hayvanın cinsiyetine bağlıdır. Meselâ, henüz olgunlaşmamış erkeğin cinsiyet organları çıkarılırsa, hayvan, aynı cinsin dişisine benzemeğe başlar. Bu ameliyatı geçirmiş horozlar tavuğa benzerler; cinsiyet organları noksan olan çocuklar ise kadın gibi ince sesli ve kılsız sakalsız olurlar.

Saçların farklı olmasına sebep olan nedir?

Bir tek insanın saçlarında dahi renk, kalınlık ve şekil bakımından farklar vardır. Başınızın tepesindeki saçlar, çenenizdekilerden veya kaşlarınızdakilerden daha incedir. Ayrı kimselerin saçlarının kalınlığında 0,025 sm. civarında bir fark bulunabilir. Düz saçların kesisi yuvarlak, kıvırcık saçlarınki ise oval veya yassıdır. En kıvırcık saçların kesisi bilhassa yassılaşmıştır. Renge gelince, bazı saçlar, âdeta siyah gözükecek kadar bol miktarda melanin ihtiva edebilirler. Bu saçların melanini kahverengi renkte ve taneli yapıdadır. Kızıl saçlar, yağlı olan ve taneli olmıyan başka bir boya ihtiva ederler. Kahverengi ve kızıl boyaların aynı saçlarda bir araya gelmesi kızıl kahverengi denilen güzel bir renk meydana getirir.

KURNAZ ESİR

★ MİNİK HİKAYE ★

Vaktiyle bir esir, efendisinin evinden kaçmış. Efendi, bir zaman sonra başka bir şehre gitmiş. Çarşıda dolaşırken kaçan esiri görünce hemen yakasına yapışmış:

— Gel bakayım buraya... Neden evimden kaçtın? diye sormuş. Bunun üzerine esir de efendisinin yakasına yapışarak var kuvvetiyle bağırmağa koyulmuş:

— Sen benim esirim değil misin? Paralarımı alıp savuşursun ha? Gel, senin cezanı vereyim!

İkisi de efendilik taslayıp karşısındakine «esirimsin!» dedikleri için iş uzamış. Nihayet mahkemeye gitmişler. Yargıç iki tarafın da dâvasını dinlemiş, sonra ikisine de başlarını pencereden dışarı sarkıtmalarını söylemiş. Cellâda da yüksek sesle:

— Esirin kafasını kes! emrini vermiş.

Bu lâfı işitir işitmez esir korku ile kafasını içeri çekmiş. Böylece asıl esir anlaşılmış ve cezası verilmiş.

EĞLENCE BULMACA

Şayet resimdeki beyazlılar, birer delik halinde olsaydı, bu üç delikten birden geçebilecek bir cismin şekli nasıl olabilirdi?

(Halli karşı sayfada)

Resmi çizen ressam sekiz hata işlemiş. Acaba bunları bulabilir misiniz?

(Halli karşı sayfada)

FAKİR ADAMLA HIRSIZ

Bir fakir, bir gece uyurken evin içinde birtakım gürültüler işiterek uyanır. Lâmbasını yakarak yatak odasından dışarı çıkar. Bitişik odada çekmecelerin, dolapların kapakları açılıp kapanmakla ve gürültü devam etmektedir. Lâmbası ile odaya girince, telâşla etrafı karıştırıp birşeyler aramakta olan adamla karşılaşır. Ve gülerek şöyle der:

— Boş yere zahmet ediyorsun. Senin aradığın şeyleri ben, gündüzün ortalık aydınlık iken arıyorum da yine bulamıyorum. Sen böyle gecenin karanlığında nasıl bulursun?

NİÇİN

Çetinle babası, o gün havayı güzel bulduklarından gezmeğe çıkmışlardı. Çetin ağaçların dökülmüş yapraklarını işaret ederek:

— Baba, dedi. Kışın üşümemek için herkes paltolar giydiği halde, ağaçlar niye soyunuyor acaba?

OLAMAZ

Öğretmen — Dün neye okula gelmedin?

Öğrenci — Hastaydım!

Öğretmen — Hastaydım diyorsun ama, arkadaşların dün seni sokakta görmüşler!

Öğrenci — İmkânı yok efendim. Ben onlardan saklandım. Nasıl görmüşler?

ÇOCUK HAFTASI

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

SAYI: 39 CİLT: 3

18 ŞUBAT 1959

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden:
CELÂL DEMİRAY

Hazırlayan:
OĞUZ ÖZDEŞ

Yayınlayan:
TÜRKİYE YAYINEVİ
Ankara Caddesi No. 36
İstanbul

Telefon: 22 37 14

Basıldığı yer:
TURKİYE BASIMEVİ

Klişe: Türkiye Klişe Atölyesi

Sayısı: 75 kuruş. Yıllık abonesi (52 sayı) 39, altı aylığı 19,5 lira. Dış ülkelerdeki abonelerden 5 lira fazla ücret alınır. İlânın santimi sekiz liradır.

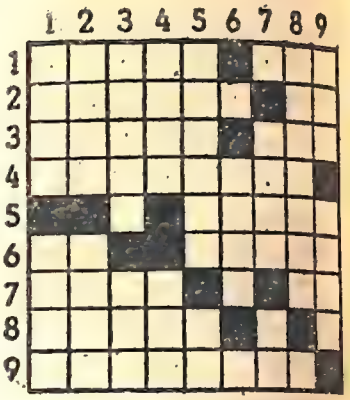

YUKARDAN AŞAĞI:

1 — Karadeniz kıyılarında bir şehir, basamak. 2 — Binek hayvanlarının sırtına konur, deliği kapatan. 3 — Büyü, kışın çiçeklerin konduğu yer. 4 — Kemiğin içindeki, beyazlı. 5 — Eşek, barınağımız. 6 — Söz söylenen ve yemek yenen organ. 7 — Çiftçi, en kısa zaman. 8 — Aldanan. 9 — Bir erkek adı, çıbandan akan pislik.

SOLDAN SAĞA:

1 — Ressamın yaptığı, avuç içi. 2 — Bükülen, kırmızı. 3 — Öldürücü ilâç, genişliği. 4 — Erik kurusu. 5 — Ege kıyılarında doğmuş. 6 — Yılın on ikide biri, kaynak. 7 — Kanun, tersinden okunursa ayının evi. 8 — İşçi. 9 — Askerlerin büyük yemek kabı.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	Y	A	L	I	■	D	E	L	İ
2	A	L	A	■	P	■	L	A	M
3	M	İ	■	Z	A	Y	■	F	A
4	A	■	N	A	T	A	S	■	M
5	■	K	A	R	A	M	A	N	■
6	P	■	H	İ	T	A	F	■	S
7	A	K	■	F	E	N	■	D	O
8	R	A	Y	■	S	■	Y	A	R
9	A	V	U	Ç	■	K	O	R	U

Geçen sayıdaki bulmacanın halledilmiş şekli

EZOP'TAN HİKÂYELER

Çeviren: Özay Süsoy

YILAN VE İNSAN

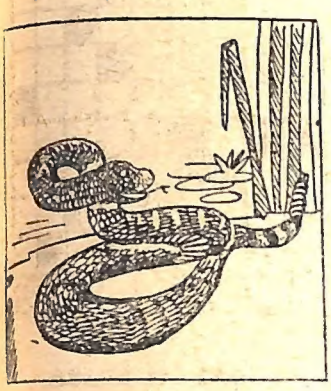

Evlerinin arka bahçesinde oynamakta olan bir çiftçinin oğlu, görmeden bir yılanın üzerine bastı. Yılan da döndü, çocuğu soktu. Çocuk öldü. Bunun üzerine baba yılanı arayıp bul-

Karşı sayfadaki şekil Bulmacasının hal'i

Karşı sayfadaki şekil Bulmacasının halli

VE CEVAPLARI

1 — Testerenin dişleri ters tarafa bakıyor.

2 — Testereden yonga rendeleri çıkıyor!

3 — Tahtanın üzerinde testerenin kestiği yer yok!

4 — Testerenin ucu kıvrık.

5 — Tahtanın altındaki tabure yanlış yere konmuş.

6 — Kerpetenin yerde durması hatalı.

7 — Marangozun kulakları yok!

8 — Mengenenin manivelâsı noksan!

du. Baltasıyla bir vuruşta kuyruğunu ayırdı. Yaralı yılan zorla yuvasına dönebildi. Ertesi gün adam yılanın yuvasının ağzına şeker, et, ekmek koyarak yılanla anlaşmağa, aralarında bir mütareke yapmağa çalıştı. Tatlı sözlerle yılanı deliğinden çıkarmağa çalışıyordu.

Yılan, «Olmaz,» diye cevap verdi. «Sen oğlunu ben de kuyruğumuzu kaybettikten sonra böyle bir anlaşma uzun sürmez. Aramızda iyi bir anlaşma olmaz.»

YANLIŞ BİR MÜTAREKE, HARPTEN DAHA FENA SONUÇLAR DOĞURUR.

ATMACA VE ÇİFTÇİ

Bir güvercinin peşinden arzuyla koşan bir atmaca, tarlalardan birinde horozlar için kurulmuş olan bir ağın içerisine düştü. Ağın içinde atmacayı gören çiftçi koşarak geldi, hayvanı aldı. Atmaca, çiftçiye hiçbir fenalık yapmamış olduğunu söyliyerek kendisini serbest bırakması için yalvardı.

Çiftçi, «Peki, söylesene, o zavallı güvercin sana ne fenalık yapmıştı ki peşinden koşuyordun?» diye cevap verdi. Daha fazla beklemeden atmacanın kafasını kopardı.

KENDİNİZE YAPILMASINI İSTEMEDİĞİNİZ ŞEYLERİ BAŞKASINA YAPMAYIN.

OKUYUCULARIMIZIN İSTEKLERİ

Şehremini'nden Erhan Güçlü ve Bekir Bingöl adında iki okuyucumuz pul köşesinde eski pulların fiyatlarını ve yeni çıkacak pulların haberlerini istiyor.

Posta idaresinden haber aldıkça okuyucularımıza en kısa zamanda yeni pulların çıkacağı tarihleri ve ne pulları olduklarını bildiriyoruz. Fiatların hepsini birden vermek mümkün değil. Hangi pulları isterlerse fiatlarını bildiririz.

Neşet Ozan, Ege Terzihanesi 189. sokak No. 31 Şirinyer İzmir adresini veren bir okuyucumuz pul meraklısı olduğunu ve istiyenlerle pul mübadelesi yapacağını bildiriyor.

Bu okuyucumuzun adresini verdik. Bize pul yazılarında yardım etme teklifine de teşekkür ederiz.

İnegöl'de, Cuma mahallesi, Sadıkzade sokak 4 numarada oturan Bertan Ergun pul mübadelesi için adresinin nesrini istiyor. Okuyucumuzun adresini verdik. Arzu eden arkadaşlar kendisiyle mektuplaşıp anlaşabilirler.

DENİZ SUYU

Kimya öğretmeni Sevinç'i derse kaldırmıştı:

— Söyle bakalım kızım, deniz suyunun içinde ne bulunur?

— Balık bulunur efendim.

UÇUP GİTMESİN

Öğretmen cetveli ile kürsüye vurdu:

— Çocuklar dikkat... Bu gün vereceğim ders çok önemlidir. Uçup gitmesin!

Yaramazlardan biri ayağa kalktı:

— Oyle ise, pencereleri, kapıyı sıkı sıkı kapayalım öğretmenim...

SEREF KÖŞESİ

Zehra SÖZEN ☆ Ankara, Çankaya İlk okulu, S. 4, No. 95

Sevgi ÖZSOY ☆ Ankara, Çankaya İlk okulu, S. 4, No. 128

Ulya YURTSEVER ☆ Ankara, Çankaya İlkokulu, 4, No. 23

Volkan KİPER ☆ Ankara, Çankaya İlk okulu, Sınıf 4, No. 8

Bilgi AKKUŞ ☆ Beşiktaş, Yıldız İlk okulu, 3/A, No. 31

Nail BAŞ ☆ Fatih, Akşemsettin İlkokulu, Sınıf 3/A, No. 659

Aydın ANAK ☆ Bakırköy, Behramağa İlkokulu, S. 5, No. 89

Perihan TEMİZER ☆ Zonguldak, Rüzgârlımeşe O. 5/A, 186

Gülsün ALTINOK ☆ Zonguldak, Gazi İlkokulu, 5/A, 237

Vedat HENDEKLİ ☆ Adapazarı, Atatürk İlkokulu, sınıf 4

Hüseyin SAVAŞ ☆ Karabük, Atatürk İlk okulu, sınıf 3/B

Katrin OKTANİŞ ☆ İskenderun, Mitatpaşa İlkokulu, 2/C 418

Oya GÜZEY ☆ İzmir, Çamaltı Özel İlkokulu, S. 3, No. 36

Hülya GÜZEY ☆ İzmir, Çamaltı Özel İlkokulu, S. 2, 104

Cengiz TAT ☆ Kartal, Süreyya Paşa İlk okulu, 2/B, No. 586

Cevat DOĞUDAN ☆ Kadıköy, Özdemiroğlu İlkokulu, S. 4/B

Yüksel ÖZBAY ☆ Erzurum, Kurtuluş İlkokulu, Sınıf 5

Ayşe YÜKSEL ☆ Ereğli, Tayla Özel İlkokulu, 3, No. 222

Erol PALAZ ☆ Burdur, Gazi İlkokulu Sınıf 4/A, No. 287

Gönül SAKARYA ☆ Kütahya, Gazi Kemal İlkokulu, 4, No. 513

Uğur ARIKAN ☆ Adana, Tatbikat İlk okulu, S. 5, No. 73

Mustafa Okunakul ☆ Burdur, Gazi İlkokulu, sınıf 4, No. 181

Neş'e GÜNGÖR ☆ Ereğli, Yayla Özel İlkokulu, 3, No. 181

Nilgün ÖZMALKOÇ ☆ İst. Hırkai Şerif İlkokulu, 2/A. 221

ACAR Patenci

BU SAYIDA
TİMUR
ÇOCUK
HAFTASI
ÇOCUK MECMUASI